M8416

ANUL XV. — No. 2934

FONDATORI
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 2 Noembrie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . Lei 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

Dovada campionatului

Scriam cândva aici că amânarea matchurilor de football cu Ungaria a fost foarte utilă pentru noi. Pe aceiaş linie de indiscutabilă utilitate se găseşte şi amânarea matchului cu Cehoslovacia. Dece? Pentru motivul foarte simplu că întocmirea unei echipe naţionale constitue actualmente, la noi, o problemă aproape de nesoluţionat.

Selecţiile au constituit la noi, în ultimul timp, o adevărată cazană. O parte din vechii jucători selecţionabili, n'au mai fost în formă. O altă parte au fost accidentaţi. Suplinitori de valoare nu s'au ivit.

Din această pricină, echipele reprezentative au fost cârpite cu prezenţe cari s'au dovedit apoi nejustificate. Iar rezultatele — toate rezultatele — au adus scoruri deprimante pentru bilanţul footballului nostru. Dela faimoasele matchuri cu echipa naţională a Cubei — rămase o amintire generală sub forma unei deplorabile rumbe de scuze şi explicaţii — nici-o victorie n'a venit să întremeze optimismul maselor noastre sportive.

Echipa naţională a Germaniei ne-a servit — în cura aceasta de înfrângeri — ultimul hop. In ordine, programul internaţional ne rezerva apoi un hop nou, în matchul cu Ungaria. Şi o doză suplimentară, în întâlnirea cu Cehoslovacia.

Evenimentele internaţionale însă, au avut grije să ne scutească de această porţie nouă de decepţii, amânând matchurile cu Ungaria şi Cehoslovacia.

Să recunoaştem că aceste amânări au fost foarte oportune. Au privat desigur pe spectatori — cari începuseră — să ia cu asalt biletele pentru matchul cu Ungaria — de un spectacol interesant. A fost privat însă şi prestigiul footballului nostru de o nouă alterare cu două înfrângeri inevitabile.

Dovada acestei afirmaţiuni o face, în ultima vreme, calitatea matchurilor de campionat.

Campionatele reclamă, desigur, mai puţină estetică şi mai multă productivitate. Refaceţi însă bilanţul ultimelor zile de campionat şi descoperiţi — dacă puteţi — un singur match, care să merite galonul diviziunar cu care a fost gratificat.

Toţi jucătorii par obosiţi. Toate jocurile decepţionează.

Rapidul se împleticeşte tamponat de o insuficienţă alarmantă. Juventus e inegal. Venus a avut nevoe — cu o echipă cârpăcită, e drept!... — de un penalty, ca să învingă pe F. C. Carpaţi. Tot un penalty a furnizat Ripensiei victoria de la Cluj, asupra mânăşturenilor.

Iar jocul se zbate să se cţţăre pe uluca unei estetici oricât de redusă, dar se împotmoleşte mereu în nămolul unei mediocrităţi generale.

Sântem, fireşte, spre sfârşitul sezonului. In primăvară, după reparatoarea odihnă pe care o va oferi vacanţa de iarnă, vom ajunge desigur la noui jocuri de interes.

Pentru moment însă, forma jucătorilor lasă de dorit. Aproape a tuturor jucătorilor selecţionabili.

Refaceţi imaginativ matchurile Rapid-Sportul Studenţesc şi Venus-F. C. Carpaţi, şi socotiţi ce echipă naţională ar fi putut să întocmească vedetele acestor grupări.

Iată dece — aşa cum spuneam şi altădată — amânarea matchurilor cu Cehoslovacia a fost foarte utilă. Ni s'au amânat două scadenţe pentru cari nu reprezentam prea multe titluri de solvabilitate.

Ni s'a deschis însă din plin — prin această amânare — problema echipelor noastre naţionale, pentru care sistemul improvizaţiilor a încetat să mai constituiască o soluţie.

George Fulga

Raymond Braine va primi medalia de aur a sporturilor

Ziarul «Les Sports» din Bruxelles a decis să acorde medalia sa de aur lui Raymond Braine pentru serviciile aduse de acesta footbalului belgian. Şi pentru a comemora numirea sa de căpitan al echipei continentului, care a întâlnit Anglia Miercurea trecută a Highbury.

89522

Declaraţii şi impresii după etapa opta a diviziei A.

Venus a avut o criză pasageră de formă

Elanul şi voinţa tinerilor jucători ai Sportului Studenţesc

INAINTAREA CAPRICIOASA A F. C. RAPIDULUI

Nume noui în formaţia Ripensiei

Heveşi prinde atent un shoot al înaintării Venusului. Ploeşteanu a încercat să atace dar a căzut. Holtzmann îşi protejează, cu privirea, portarul.

Publicăm azi săptămânal ele noastre convorbiri cu conducătorii şi jucătorii echipelor cari a susţinut Duminică cea de a opta etapă a diviziei naţionale A.

Incepem, după cum e şi natural, cu matchul Venus-Carpaţi

Evenimentele din sânul F.R.F.A.

D. V. V. TILEA N'A DISPUS CONVOCAREA COMITETULUI FEDERAL

In unele ziare s'a anunţat că d. V. V. Tilea a dispus convocarea comitetului federal. Ştirea nu corespunde realităţii. D-sa n'a dat nici o dispoziţie pentru convocarea supremului for.

Dealtfel, d-sa ţine ca înainte de întrunirea Comitetului Federal să ia contact cu preşedinţii comisiilor centrale, spre a se documenta asupra activităţii din ultimul timp.

Intre tribună şi peluză

Footballul...

Footballul este o boală incurabilă. Afirmaţia de mai sus nu cuprinde o descoperire. Este o simplă constatare... Exemple? Câte vreţi.

Dintre toate însă, vom reţine pentru astăzi unul singur, care ni se pare mai tipic, mai concret, mai demonstrativ.

Eri seară, redacţia noastră a fost asaltată, — ca în toate Duminicile, — de sute de curioşi, veniţi să afle depe tabela noastră de afişaj, rezultatele matchurilor de football din întreaga ţară. Ţipete, discuţii, interjecţii de bucurie sau de decepţie...

La ora 10, liniştea şi-a recâştigat drepturile. In faţa redacţiei noastre, doar câţiva întârziaţi. Innăuntru, lucru şi zbârnâitul intermitent al soneriei, pentru informaţii cerute la telefon:

— Spuneţi-mi vă rog rezultatul matchului...

La un moment dat, un vizitator: scund, cu părul pudrat la tâmple, de vreme, cu licuricii ochilor neliniştiţi, cu un zâmbet introductiv şi antrenat.

— Bună seara...

Am răspuns fără să ne înălţăm privirea depe dreptunghiul hârtiei de manuscris: — Bună seara.

O ripostă însă, ne-a impus o ospitalitate ceva mai convinsă:

— Nu mă mai cunoşti?..

Am tresărit:

— Cum să nu: doctorul Irimescu. Ce te aduce la noi?..

— Aş vrea să ştiu... rezultatul Unirii Tricolor, la Istanbul.

I l-am spus. A zâmbit oarecum acru, din pricina înfrângerii oborenilor, ne a mulţumit şi a plecat.

In urma sa, gândurile au prins să ne refacă o parte din biografia doctorului Irimescu: conducător al Unirii Tricolor. Conducător entusiast şi convins. Apoi, pierit din viaţa footballului bucureştean. Retras undeva, într'un cabinet medical în care pacienţii vin să-i ceară sfaturi medicale, de expert...

După atâţia ani însă, deşi doctor (sau, poate tocmai de-aceia...) n'a izbutit să se vindece. Febra footballului îl stăpâneşte încă, iar rezultatele Unirii Tricolor îl aduc emoţionat în redacţia noastră, ca să le afle mai curând.

Footballul !..

F. C. Carpaţi

Matchul Venus — F. C. Carpaţi a prilejuit echipei din Baia Mare o bună performanţă în Capitală, iar spectatorilor numeroase şi justificate ob servaţii.

O primă reflecţie, în legătură cu penaltyul care a adus Venusului, victoria. Un conducător al Phoenixului (pardon, F. C. Carpaţi !..) protesta împotriva penalizării hotărîtă de d. Mureşan.

— Nu e drept ca un match să fie câştigat prin penalty

— Serios?.. a zâmbit un suporter venusist, gândindu-se probabil la matchul echipei F. C. Carpaţi cu Gloria, în care băimărenii au egalat dintr'un penalty şi la întâlnirea cu Tricolor C. F. P. V. câştigată de F. C. Carpaţi tot dintr'un penalty...

Castor

(Continuare în pag. III-a)

Humis, ca deobiceiu, atacă cu doi adversari în spate...

Un match greu, cât se poate de greu a susţinut Venus acum două zile. F. C. Carpaţi, echipa surprizelor din acest sezon, a servit o replică atât de dârză «negrilor» încât balanţa victoriei a înclinat când de o parte când de alta dealungul celor nouăzeci minute de joc.

In tabăra venusistă, rezultatul matchului a fost primit cu satisfacţie relativă. Conducători şi jucători sunt mulţumiţi că echipa lor a rămas mai departe în fruntea clasamentului. Toată lumea este de acord însă că echipa nu a corespuns, că a avut o echipă de formă, care a îngăduit F. C. Carpaţilor să facă o figură excelentă.

Părerea d-lui prof. Evian

Profesor Evian este unul din acei sportivi care nu ţine cătuşi de puţin la plăcerea de a-şi vedea numele apărând în coloanele ziarelor de sport. Alte sunt plăcerile d-sale: să vadă Venusul jucând. Dragostea pentru culorile acestui club a pătruns adânc în sufletul acestui sportiv de elită, cu care gruparea din Splaiu se poate mândri. Nelipsit dela toate antrenamentele Venusului, d-sa nu se uită la nici un sacrificiu băneş pentru ca să urmărească realizările grupărei sale dragi. De ani şi ani, d-nul profesor Evian nu mai lipsit de la un match al Venusului fie că el s'a disputat la Bucureşti sau în ţară, sau peste hotare.

Rugămintea noatsră de a ne face unele declaraţii asupra jocului, nu prea are darul de a fi pe placul d-lui Evian, care caută prin diferirau să-l adjudece.

«Nu văd ce ar putea însemna părerea mea... Eu nu sunt tehnician. Nu pot decât să-mi exprim bucuria pentru victoria Venusului, pentru că ştiu ce sacrificii a făcut clubul pentru a-şi întocmi o echipă de valoare.»

(Continuare în pag. III)

Burdan, între colegii de echipă Bărbulescu şi Albu şi Marianovici (sus), Tirnanici şi Bojevici (jos), dela Beogradski, Venus a câştigat (cu 2-0) datorită în mare parte apărării sale, în care Burdan a făcut o partidă de zile mari.

D. dr. FODOR A TRATAT CU ARSENAL, EVERTON ŞI ASTON VILLA

Ziarul «Ujsag» din Budapesta publică mai multe amănunte în legătură cu tratativele duse de d. dr. H. Fodor la Londra. D-sa nu s'a întors încă la Budapesta, totuşi corespondenţii ziarelor maghiare au putut obţine câteva relaţii asupra tratativelor duse de pontiful pestan.

D. Fodor a tratat cu trei grupări şi anume cu: Arsenal, Aston Villa şi Everton. Se pare că pontiful ungur şi-a asigurat o opţiune din partea celor trei cluburi.

Informaţia ziarului «Ujsag» comportă o complectare. In ziarul l'Auto sosit eri în Capitală se anunţă că Everton şi Aston Villa vor întreprinde la sfârşitul sezonului un turneu în ţările scandinavice.

Intrânt în footballul românesc

Burdan pleacă in Franţa

pentru a relua acolo o carieră întreruptă în chip dramatic, şi în care talentul său îi dă dreptul să spere nelimitat

Nu ştiu dece, dar cel ce scrie aceste rânduri are nostalgia plecărilor. Il afectează până şi o călătorie la Ploeşti dar mite un voiaj de câteva mii de kilometri la capătul căruia te aşteaptă necunoscutul. Aşa cum îl aşteaptă pe internaţionalul Burdan care cu acceleratul de 21 părăseşte astă seară ţara să-şi încerce norocul pe alte meleaguri.

Burdan este o veche simpatie a noastră.

Il căutam regulat printre «s'au remarcat» pe vremea când apăra poarta unui club din Arad.

Mai târziu, când s'a integrat în marea familie a Venusului i-am urmărit cu interes evoluţiile, dela match la match mai ordonate, dela o partidă la alta mai variate.

Burdan n'a avut clasa lui David. Şi nici sobrietatea lui Sadovski.

Şi-a câştigat însă simpatia spectatorilor prin modestie, prin constanţă, prin talent.

Dar n'a avut noroc. De fel. In timp ce alţi footballişti de clasă mai modestă ca el se înfruptau copios din bucuriile pe care ţi le aduce gloria şi ...alte satisfacţii, portarul Venusului a urmat un destin nefericit, o fatalitate care l-a prăbuşit năpraznic atunci când părea mai aproape de apogeu.

La 13 Iunie 1937 în ziua când, în cel mai important match al Venusului şase goaluri îi perforau în chip inexplicabil plasa, cariera lui Burdan părea sfârşită.

Pe drept cuvânt, clubul Venus s'a dispensat de serviciile unui jucător care dacă nu-i deservea interesele aducea însă în echipă o atmosferă de nesiguranţă, de nesiguranţă, o retezare de cel mai prost augur a auto-încrederii de care «dracii negri» aveau atâta nevoe în marşul lor spre invincibilitate.

Sfârşită atunci în chip iremediabil cariera lui Burdan se anunţă din nou luminoasă odată cu plecarea spre Franţa celor mai frumoase idealuri footballistice. O carieră care a cuprins atâtea curiozităţi în drumul ei, încât trebue neapărat povestită.

SPORTIV DIN TATA'N FIU

Născut la Arad, în 1913 — are deci astăzi numai 25 ani — micul Carol a trăit din fragedă copilărie atmsofera matchurilor de football odată cu tatăl său pe vremea aceia jucător cu vază al Amefei.

La vârsta când alţi copii se dădeau în vânt după un pumn de bile sau un zmeu cu coadă, Charles se pasiona după balonul rotund în care izbea cu atât mai vârtos cu cât îl iubea mai mult.

Primele noţiuni i-au fost date de însuşi tatăl său. Câteva sclipiri de talent prematur au transformat aceste încercări într'un asidu şi raţional antrenament. Unul din cei mai elastici portari din România se pregătea să ia fiinţă în micul sportiv care a debutat totuşi într'un match amical ca... interdreapta. Aceasta datorită numai temperamentului său care cere mişcare multă până la extenuare.

Ambiţia sa era să marcheze goaluri — dar socotea că tot atât de important este să le parezi.

La vârsta de 7 ani era un talent în faşă.

Tatăl său nu-i permitea totuşi să joace în echipa de pitici a Amefei pentru debilitatea care nu îngăduia eforturile unui match întreg. Cu perspicacitate de footballişt rutinat, a văzut totuşi în micul Charles pe portarul de mai târziu. Poate că goalkeeper, cariera lui Burdan ar fi început mai devreme şi i-ar fi adus mai curând consacrarea.

M. Silvian

(Continuare în pagina 4-a)

Campionul mondial la trei categorii

Joe Archibald este un student în medicină

„LUPTELE PENTRU CAMPIONATE MI-AU LUAT PREA MULT TIMP; TREBUIE SA MA OCUP IARAŞI ŞI CAT MAI REPEDE DE CARTE..."

In ciuda faptului că, sportul deţine un rol preponderant în viaţa universităţilor americane, există un colegiu în care până şi cel mai mare erou al footballului este obligat să asiste regulat la cursuri.

Orice abatere, cât de mică dela disciplina facultăţii se pedepseşte cu eliminarea.

Este colegiul „Fraţilor Dominicani ai Providenţei" din statul Rhode Island.

Inutil să vă spun că, echipa sa de football nu este printre cele mai cunoscute sau dintre acele care contribue la acele reţele fabuloase care îmbogăţesc tezaurul anumitor universitaţi americane.

Cu toate acestea „Fraţii Dominicani ai Providenţei" au ştiut să arate spiritul sportiv în alt mod şi astăzi numele acestei mari instituţii de învăţătură al „Noue(i Anglei" este pe toate buzele sportivilor ameri-

Coroana mondială a titlului la „pană" trece din mâinile lui Harry Armstrong pe capul lui Joe Archibald. Ambii sunt bine dispuşi — dar par'că tot mai vesel e Joe...

cani: chiar campionul lumii la categoria până Joe Archibald, este unul dintre cei mai conştiincioşi studenţi pregătindu-şi doctoratul în medicină.

„Aide fiul meu! i-a spus părintele superior acordând o săptămână de concediu tinerei speranţe pentru a-i permite să se antreneze, uită orele de şcoală şi nu te gândi decât la reîntoarcerea printre noi.

Nu avem obiceiul de a permite aceste întreruperi în programul şcolar, dar suntem siguri că vei reveni cu titlul şi vei face astfel onoare facultăţii tale.

Intr'adevăr, Archibald n'a decepţionat pe marii săi suporteuri luând în felul acesta parte la banchetul care s'a dat cu ocazia întoarcerei sale triumfale.

UN BAIAT TANĂR ŞI SCUND

In vârstă de 24 ani, cu figură tânără încadrată de umeri largi, cu o muşchiulatură superbă, Joe nu este prea înalt (1 m. 57).

Va putea deci să rămână încă multă vreme „pană".

Combativitatea sa, ştiinţa sa şi excelentul său joc de picioare ne face să credem că va purta coroana abandonată de Armstrong nu prea puţin timp.

Conexând cariera sa de doctor la acea de boxeur el ia actuala sa profesiune foarte în serios şi crede că deocamdată boxul este mai important pentru el decât orice alt lucru.

Reuşind să-şi convingă profesorii, numărul absenţilor nu-l mai interesează, i se iartă cu uşurinţă fiindcă toţi doresc să-l încurajeze.

Totuşi, Archibald trebue să fie la facultate 4 dimineţi pe săptămână

(Continuare în pagina II)